
Gia tài tới tã

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng

Cuộc chạy đua vào tòa Bạch Cung càng ngày càng sôi nổi, hiện giờ bên phía Dân Chủ chỉ còn Hillary Clinton và Barack Obama ngang ngửa tranh tài. Bên Cộng Hòa nhân vật nhiều triển vọng được đảng đưa ra tranh cử sẽ hoặc là John McCain hay Mitt Romney. Một trong bốn người này sẽ trở thành Tổng Thống Hoa Kỳ đầu năm 2009 sắp đến thay thế Tổng Thống George W Bush và thừa hưởng gia tài quốc gia Hoa Kỳ do Bush để lại. Nhưng niềm vui sướng hãnh diện được là Tổng Thống Hoa Kỳ và là nhân vật nhiều quyền lực và quan trọng nhất toàn cầu này sẽ không kéo dài được lâu. Vì gia tài Hoa Kỳ do Bush để lại đã tới tã, rách nát, không còn gì mấy để lèo lái chiếc thuyền đã thủng đáy và sẽ chỉ mang lại nhiều nhức đầu và thất vọng!

Chưa bao giờ dân chúng Hoa Kỳ lại bị quan cho tương lai của quốc gia như giai đoạn hiện tại. Thăm dò dư luận gần đây nhất trong mùa đông 2008 này cho thấy 70% dân Mỹ đều cảm thấy Hoa Kỳ đã đi trật đường rầy. Tỷ lệ này cao nhất từ khi có thăm dò dư luận về tương lai của quốc gia, đặt câu hỏi là Hoa Kỳ đang đi đúng đường hay đã sai đường trên mọi lãnh vực. Ngay cả thời gian tệ hại nhất trong lịch sử cận đại của Hoa Kỳ là thập niên 60's với các vụ ám sát Tổng Thống John F Kennedy, nhà lãnh tụ da đen Martin Luther King, Robert Kennedy...và thời chiến tranh Việt Nam lên cao độ hay thời Watergate, cũng chưa thấy dân chúng Mỹ bị quan như hiện nay.

Lý do chính của sự bi quan chán nản này là vì kinh tế Hoa Kỳ đã đi vào suy thoái hay nếu chưa chính thức hẳn, cũng đang bắt đầu tiến tới giai đoạn kinh tế suy sụp. Dân Mỹ hiện nay đã bắt đầu ý thức là mình đã nghèo hẳn đi, khi giá nhà cửa càng ngày càng đi xuống, như những vùng được coi là nóng bỏng trước kia như California, Florida, Las Vegas, Phoenix... nay đã mất giá

hàng 20-30% và còn đi xuống hơn nữa trong tương lai. Số người bị mất nhà foreclosure tăng vùn vụt, nhà bỏ hoang càng nhiều càng làm cả khu mất giá theo! Khủng hoảng nhà cửa này kéo theo khủng hoảng về tín dụng, các ngân hàng lớn và các công ty đầu tư trên Wall Street mất vài chục tỷ Mỹ Kim mỗi công ty, làm lan tràn khắp toàn cầu và nhiều phần sẽ kéo theo cả thế giới đi vào suy thoái kinh tế.

Khủng hoảng tín dụng có thể làm cho các ngân hàng và công ty đầu tư mất hàng vài trăm tỷ Mỹ Kim làm suy yếu hẳn cột trụ của nền kinh tế tư bản. Điều này rất nguy hiểm vì Hoa Kỳ hiện nay thực sự chỉ còn dựa vào tài chính, tín dụng, hệ thống ngân hàng, đầu tư để giữ địa vị của mình trên kinh tế toàn cầu. Các ngành chế tạo về kỹ nghệ và ngay cả những ngành kỹ thuật cao độ cũng đã bị các quốc gia như Trung Hoa, Ấn Độ, Nhật, Đại Hàn và các quốc gia Đông Nam Á cạnh tranh ráo riết. Nay về ngân hàng tín dụng lại bị khủng hoảng nặng nề, phải nhờ các quỹ tiền đầu tư của các chính phủ các xứ như Singapore, Dubai, Trung Hoa... bỏ tiền vào mua cổ phần để cứu nguy. Như ngân hàng Citigroup mất vài chục tỷ Mỹ Kim phải bán một phần công ty cho các quỹ đầu tư của chính quyền các xứ trên để cứu nguy. Công ty Merrill Lynch, Morgan Stanley, Bears Stearn nổi tiếng cũng phải ngửa tay xin tiền cứu trợ của các xứ trên bán tổng bán tháo một phần công ty của mình để khỏi bị phá sản!

Vấn đề đặt ra là khi những quỹ đầu tư của các chính quyền các nước trên đầu tư mua lại một phần các ngân hàng, công ty đầu tư Wall Street nắm giữ phần trọng yếu nhất về tài chính và kinh tế của quốc gia Hoa Kỳ, những quỹ đầu tư do các chính quyền ngoại quốc này chỉ huy sẽ ảnh hưởng không nhỏ đến các quyết định về kinh tế của Hoa Kỳ. Như thế vô hình chung, Trung Hoa, Singapore hay các xứ Ả Rập giàu có nhờ dầu hỏa sẽ có thể gián tiếp chỉ huy hay ảnh hưởng nặng nề trên kinh tế của Hoa Kỳ. Đây có thể ví Hoa Kỳ như một người ăn chơi trác táng nay mắc nợ nần đã phải mang

cả cột nhà gỗ lim chống giữ mái nhà của mình mang đi cửa bán lấy tiền để trả nợ và tiêu xài tiếp!

Suy thoái kinh tế tại Hoa Kỳ có thể sẽ biến thể và dẫn dắt cả toàn cầu đi vào khủng hoảng kinh tế thế giới khi tân Tổng Thống Hoa Kỳ thay Bush lên nhậm chức vào đầu năm 2009. Vì thực sự hiện nay nền kinh tế đã liên hệ mật thiết trên cả toàn cầu. Khi Hoa Kỳ suy thoái, Âu Châu, Nhật Bản và các xứ đang lên gọi là BRIC (Brazil, Russia, India, China) hay các xứ đang mở mang khác cũng sẽ bị ảnh hưởng và còn đi vào suy thoái nặng hơn. Với Ngân Hàng Trung Ương Hoa Kỳ Federal Reserve cắt giảm lãi suất xuống nhanh chóng, từ 5.25% xuống còn 3% chỉ trong vòng vài tháng nay và chính quyền Bush trả lại thuế cho dân, hy vọng là suy thoái kinh tế sẽ nhẹ bớt và không dẫn đến khủng hoảng nặng. Nhưng những biện pháp này có thể sẽ lại dẫn đến những khó khăn và nhức đầu khác trong tương lai do lạm phát và thâm lạm ngân sách gây ra vì chính phủ Hoa Kỳ như thế lại càng nợ nần ngập đầu nhiều hơn!

Lý do khác cho sự bi quan của dân Mỹ là cuộc chiến Iraq. Mặc dù tình hình an ninh gần đây đã khá hơn trước một chút nhờ tướng Petraeus có tài hơn những tướng lãnh chỉ huy trận chiến trước đây, Hoa Kỳ vẫn không thể nào rút quân ra hơn được và có thể sẽ còn kẹt ở đây hàng vài thập niên nữa. Con số lính tử thương của Hoa Kỳ đã sắp đến 4000 người và còn mấy chục ngàn bị thương tàn phế. Thiệt hại về nhân mạng đã quá nhiều, phí tổn của cuộc chiến còn kinh hoàng hơn, đến hàng ngàn tỷ Mỹ Kim và sẽ còn tiếp tục tổn phí dài dài. Trong khi đó kinh tế đi xuống, sẽ đến một lúc Hoa Kỳ không thể tiếp tục đài thọ cho cuộc chiến và phải rút quân về, với lý do giản dị là hết tiền! Lịch sử của những đế quốc trước đây cho thấy sự suy tàn của đế quốc thường do một cuộc chiến kéo dài quá lâu, không đủ tiền và phương tiện để kéo dài thêm và làm mất niềm tin và sự ủng hộ của dân chúng. Chiến tranh Iraq do George W Bush khởi xướng có đầy đủ yếu tố để làm mốc cho

một khởi đầu cho sự suy tàn của Hoa Kỳ.

Sự sai lầm của George W Bush khi quyết định đánh Iraq đã làm Hoa Kỳ mất hết uy tín trên chính trị toàn cầu và điều nguy hiểm hơn cả là đã tạo cơ hội cho Trung Hoa để trở thành đối thủ quan trọng nhất của Hoa Kỳ cho những thập niên kế đến. Nếu không sa chân vào bãi lầy Iraq, chính quyền Bush có thể sẽ đề tâm hơn và thực thi chiến lược kiềm tỏa Trung Hoa được đưa ra khi bắt đầu nhiệm kỳ 1 của Bush. Chiến lược này đã bị lơ là, bỏ quên và Bush đã để mặc Trung Hoa được tự do phát triển quân lực, gia tăng áp lực trên các quốc gia lân cận để thực hiện tham vọng bành trướng lãnh thổ cũng như làm bá chủ vùng Đông Á. Hơn thế nữa, Trung Hoa đã được rảnh tay để thu góp nhiên liệu trên khắp toàn cầu, hầu kỹ nghệ hóa và xây dựng hạ tầng cho phát triển kinh tế phi mã như hiện nay. Ngay cả khu vực được coi như vườn tược sau nhà của Hoa Kỳ như vùng Mỹ Châu La Tinh cũng bị Trung Hoa xâm lấn và gây ảnh hưởng nhằm thu mua dầu hỏa và khoáng sản như trường hợp Venezuela với Tổng Thống Hugo Chavez chống Mỹ triệt để, đã đi với Trung Hoa để chọc giận Hoa Kỳ!

Sa lầy tại Iraq đã làm Hoa Kỳ phải nhẹ tay với Trung Hoa khi xứ này ra mặt yểm trợ Iran và ký kết thỏa ước để viện trợ kỹ thuật và ủng hộ ngầm chương trình nguyên tử của xứ này. Trung Hoa và Nga đã ngăn chặn không cho Hoa Kỳ và Tây Âu chế tài Iran và dùng Iran như một thứ đòn để cầm chân và gây khó khăn cho Hoa Kỳ. Tất cả những điều này sẽ không xảy ra nếu chính quyền của George W Bush không bị vướng mắc vào cuộc chiến tại Iraq và để lại hậu quả tai hại và mối lo thường xuyên cho ít ra cũng là vài chính quyền kế tiếp Bush trong vài chục năm nữa!

Tóm lại dân Mỹ bị quan và chán nản không phải là không có lý do chính đáng! Chính quyền Bush trong 7 năm qua đã gây ra không biết bao điều sai lầm và càng ngày càng lôi kéo quốc gia này vào con đường suy thoái trên đủ phương diện. Ứng

cử viên nào sẽ thắng cử để kể vị Bush chưa biết rõ được. Nhưng điều chắc chắn là ngày vinh quang và sung sướng hãnh diện khi giơ tay thề nhậm chức sẽ chỉ kéo dài nhiều lắm là một buổi chiều. Và chỉ cần ngủ một đêm trong tòa Bạch Cung trong danh vị của tân Tổng Thống, sáng hôm sau thức dậy sẽ thấy đầu bạc trắng như vôi vì những khó khăn và nhức óc do gia tài tới tã rách nát của Bush để lại không cách gì vá víu cho được!

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng
<http://www.nguyendinhphung.com/>